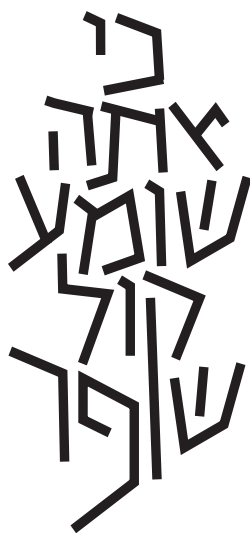

מתחזר קורן לראש השנה • נוסח ספרד

קורן ירושלים

מתזזור קורן לראש השנה

ערוך ומוגה בידי
הרב דוד פוקס

•

הוצאת קורן ירושלים

מחזור קורן לראש השנה

מהדורה רביעית, הדפסה שנייה © התשע"ז (2017)

הוצאת קורן ירושלים

ת"ד 4044 ירושלים 9104001

www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2017

© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2017

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחבר.

ספרד, מהדורה אישית, כריכה קשה, מסת"ב: 1-780-301-965-978.

ספרד, מהדורה אישית, כריכת עור בהיר, מסת"ב: 4-789-301-965-978

ספרד, מהדורה אישית, כריכת עור כהה, מסת"ב: 5-795-301-965-978

Printed in PRC

הדפסה

תוכן

סדר ליום א'

- 149 חזרת השי"ץ לשחרית
167 אבינו מלכנו
174 סדר קריאת התורה
191 סדר תקיעת שופר
199 עמידה
218 חזרת השי"ץ למוסף
262 קידושא רבה
263 ברכה מעין שלוש

סדר ליום ב'

- 267 חזרת השי"ץ לשחרית
290 אבינו מלכנו
297 סדר קריאת התורה
311 סדר תקיעת שופר
318 עמידה
336 חזרת השי"ץ למוסף

375 מנחה

- 386 עמידה
401 תשליך

407 ערבית למוצאי ראש השנה

- 416 עמידה
427 סדר הבדלה
428 סדר ברית מילה

431 פיוטים נוספים

- 1 מבוא למהדורה הראשונה
ט מבוא למהדורה החדשה

ערב ראש השנה

- 3 התרת נדרים
5 פרוזבול
6 עירובין
8 הדלקת נרות
10 מנחה לערב ראש השנה

ליל ראש השנה

- 31 שיר השירים
37 קבלת שבת
41 ערבית לראש השנה
64 קידוש לליל ראש השנה
66 סימנים
67 ברכת המזון

שחרית

- 77 השכמת הבוקר
80 עטיפת טלית
81 הכנה לתפילה
84 ברכות השחר
101 תפילות השחר
112 פסוקי דזמרה
123 המלך
126 ברכו
134 קריאת שמע
139 עמידה

מבוא למהדורה הראשונה

במהדורה זאת של המחזור לימים הנוראים השתדלנו לחדש כמה דברים שהמתפלל צריך להם מאוד:

נוסח תפילות הקבע הוא כנוסח התפילות בסידור התפילה "דע לפני מי אתה עומד" שבהוצאתנו. נוסח זה סודר מתוך יחס מיוחד לתפילה ולתכניה בעזרתו ובהדרכתו של ר' מאיר מדן הי"ו. ידיעותיו המרובות בענייני תפילה ולשונותיה עשו את הנוסח למושלם, עד כמה שהיד מגעת.

הפיוטים ופירושם במחזור זה סודרו מחדש בהתאם למחזור המדעי שיצא לאור בהוצאתנו עבור מכון ליאו בק בניו יורק בעריכת ד' גולדשמידט ז"ל. נוסח זה נקבע, כידוע, לאחר בדיקה בעשרות כתבי יד ודפוסים עתיקים. ד' גולדשמידט ז"ל פירש פירוש ממצה את כל פיוטי הימים הנוראים במהדורתו הנ"ל ואנו הבאנו פירוש זה לפיוטים שבמהדורתנו.

ניקוד הפיוטים עבר הגהה נוספת בידי ש' בהט. אברהם פרנקל בדק את הפירוש כדי להתאימו למהדורה זאת. בעריכת המחזור לפי הנהוג היום בקהילות ישראל השתתף יונה פרנקל. תודתנו נתונה להם על עבודתם הרבה.

המחזור סודר באות קו"ן, הידועה במקורותיה, אשר בה נדפס התנ"ך והסידור במהדורת קו"ן.

עניין מיוחד הראוי להדגשה הוא דרך הדפסתם של הפיוטים:

יש פיוטים, אשר יש בהם שני חלקים בכל בית. פיוטים כאלה מתאימים להיאמר על ידי החזן והציבור בחילופין – החזן פותח בטור הראשון והקהל עונה בטור השני, כגון: החזן פותח "אתה הוא אלהינו" והקהל עונה את סוף המשפט "בשמים ובארץ", וכן צריך להיות בכל שאר בתי הפיוט.

בגלל ענייני ניגון וסיבות אחרות נשתבשה צורת אמירה זאת ונהגו היום, כמעט בכל בתי הכנסת, שהקהל אומר את סופו של הבית עם תחילתו של הבית הבא (כגון "בשמים ובארץ גיבור ונערץ"), דבר שמנגוד להיגיון, כי כך מצרפים את הטעון הפרדה ומפרידים את הטעון צירוף (וכן קרה, לדאבונו, גם בפיוטים אחרים כגון, "לא אל עורך דין" או "האוחז ביד מדת משפט"). כדי לתקן

פגמים אלה ערכנו את הפיוטים כשסדר הדפסתם יבהיר כיצד על הציבור והחזן לאומרם.

פיוטים רבים אינם נאמרים היום בשלמותם. יש פיוטים שפגעה בהם הצנזורה הנוצרית (או שפחד מפני מלשינים גרם לקהילות להשמיט קטעים המדברים על הגויים) ויש פיוטים שקוצרו מטעמים אחרים. במהדורה זאת הבאנו פיוטים אלה בשלמותם (על פי מהדורת גולדשמידט, כאמור לעיל). כדי לא לבלבל את המתפלל, הדפסנו על רקע אפור את הקטעים שנהגו להשמיטם, וכך יוכל המתפלל לדלג ולמצוא בקלות את הנאמר על פי המנהג המקובל בבתי הכנסת בימינו.

אליהו קורן
ירושלים, התשכ"ב

מבוא למהדורה החדשה

אֶת־ה' הָאֱמֶרֶת הַיּוֹם
 לְהִיּוֹת לְךָ יְאֵלֵהִים וְלִלְכֶת בְּדַרְכָּיו
 וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמַע בְּקוֹלֹ (דברים כו, יז)

ביום זה כל קהילות ישראל ממליכות את ה' על העולם שברא, ולעומת זאת גם עומדות לפניו בדין. יום זה הוא גם היום שבו נברא האדם, המובדל משאר הנבראים בכוח הדיבור שניחן בו. באמצעות דיבור זה מוטל על האדם לחזור ולהמליך את ה', להצהיר לעולם ולומר בלבו פנימה שה' מלך על כל הארץ. האם ביכולתן של מילים פשוטות להכתיר את ה'? האם ה' זקוק לעיצורים, תנועות והברות היוצאות מפי בן תמותה על מנת לישב על כס המלוכה? אלמלא אהבת ה' לעמו, כל מוצא פי האדם היה דומה להבל ורעות רוח. אולם הגיון לבנו ומבטא שפתינו רצויים ומקובלים לפני ה' יותר מכל קילוסי מעלה, כדברי ה' לעמו במדרש (במדבר רבה טו): 'חייך שאני פוסל את כל כליי שהבאתי, ובשביל אהבתך איני משתמש אלא בשלך'.

הוצאת קורן קיבלה על עצמה את האחריות הכבדה לערוך את מילות התפילה בעלות הכוח הרוחני הכביר, למי שעומד לאומרן בראש השנה לפני בוראו. מלאכות רבות כרוכות בהכנת מחזור תפילה – בירור קפדני של נוסח התפילות, הגהה מדוקדקת, תכנון המבנה ועימוד מחושב. מטרתם של כל אלה לשרת את המתפלל. כמובן, אין בזה כדי להחליף את כוונת הלב, אך בהחלט עשינו את מרב המאמצים בכלים שברשותנו, להעצים את המעמד הרם הזה.

על עיקר עריכת נוסח התפילות ותוכן ההערות שקד שעות רבות הרב דוד פוקס שעות רבות בכישרונו הייחודי, והרב חנן בניהו סייע וייעץ לו. את המחזור עימדה אסתר באר על פי העקרונות שקבע אליהו קורן ז"ל. למלאכת ההגהה נרתמו הרב ברוך ברנר, נאור קהלני ואפרת גרוס, ועל עיצוב הכריכה עמל אליהו משגב.

מן הראוי לציין כמה הבדלים בין המהדורה הקודמת של המחזור ובין מהדורה זו:

- שיפרנו את העריכה ואת העיצוב, והוספנו הנחיות רבות הפותחות את קטעי התפילה.

- אין פירוש או ביאור לפיוטים.

- את כל הפיוטים וחלקי הפיוטים שאומרים בקצת קהילות והופיעו בעבר באפור, העברנו לסוף המחזור.

- במקומות שיש בהם הבדלים בין נוסח אשכנז ונוסח ספרד, הוספנו הנחיות והשלמנו את חלקי התפילה, כדי לסייע למתפלל להתמצא בתפילה גם כששליח הציבור מתפלל בנוסח שאינו שלו. לדוגמה, בנוסח אשכנז הוספנו בפסקי דומרה מזמורים שאומרים רק בנוסח ספרד.

הוצאת קורן עשתה את מרב המאמצים כדי שישראל לא ייכשלו בלשונם... ואל יאמר פיהם דבר שלא ברצונך. אנו תקווה שלא נפלה תקלה מתחת ידינו, ושסייענו למחלים פני ה', שאמרי פיהם יהיו לרצון.

מִלֶּךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹו בְּכַבֻּדְךָ

יהושע מילר, עורך ראשי
ירושלים, ר"ח אלול ה'תשע"ה

וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ

יוֹם תְּרוּעָה

יִהְיֶה לָכֶם

במדבר כט, א

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגִנּוּ
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב

תהלים פא, ד-ה

ערבית לראש השנה

- 37 קבלת שבת
- 41 ערבית לראש השנה
- 62 סדר ליל ראש השנה
- 64 קידוש לליל ראש השנה
- 66 סימנים
- 67 ברכת המזון

יש נוהגים לומר פיוט זה, שחיברו ר' אברהם חזן, תלמידו של הרמב"ם.
 המנהג המקובל הוא לאומרו רק בלילה הראשון, אך יש שאומרים אותו
 בשני הלילות: בראשון חותמים כל בית בסוגר 'תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ'
 ובשני - 'תַּחַל שָׁנָה וּבְרַכּוּתֶיהָ' (שייח' יצחק קמו, בשם 'זה השולחן').
 אם ליל א' של ראש השנה חל בשבת, יש האומרים את הפיוט אחרי קבלת שבת (עמ' 40),
 וכן מנהג אשכנז.

אָחוֹת קֶטְנָה, תְּפַלְאוּתֶיהָ
 עוֹרְכָה וְעוֹנָה תְּהַלּוּתֶיהָ
 אֵל נָא וְפֹא נָא לְמַחְלוּתֶיהָ.
 תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ.

בְּנַעַם מַלְאִים לְךָ תִּקְרָא
 וְשִׁיר וְהַלּוּלִים, כִּי לְךָ נָא
 עַל מָה תַעֲלִים עֵינֶיךָ, וְתִרְאֶה
 זָרִים אוֹכְלִים גַּחְלוּתֶיהָ.
 תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ.

רֵעָה אֶת צֵאנְךָ אֲרִיזוֹת זָרוֹ
 וּשְׂפָךְ חֲרוֹנְךָ בְּאוֹמְרִים עָרוֹ
 וְכִנֵּת יְמִינְךָ פְּרָצוֹ וְאָרוֹ
 לֹא הִשְׁאִירוֹ עוֹלְלוּתֶיהָ.
 תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ.

הַקֶּם מְשַׁפְּלוֹת לְרֹאשׁ מַמְלַכַת
 כִּי בְבוֹר גְּלוֹת נִפְשָׁה נִתְּכַת
 וּבְרַם זְלוֹת לְבָה שׁוֹפְכַת
 בְּדִלֵי דְלוֹת מְשַׁכְּנוּתֶיהָ.
 תְּכַלֵּה שָׁנָה וְקַלְלוּתֶיהָ.

מִתִּי תַעֲלֶה בְּתַךְ מְבוֹר
 מִבֵּית כֹּלָא עֲלֵה תִשְׁבֹּר
 וְהִפְלֵא פִלֵא בְּצֵאתְךָ כְּגִבּוֹר
 לְהַתִּם וְכִלֵּה מְכֻלוֹתֶיךָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיךָ.

חִילָה קָבְעוּ הַגּוֹי כְּלוֹ
 וְטוֹבָה שְׁבָעוּ, וּבְזוֹזוֹ אִישׁ לוֹ
 וְלִבָּה קָרְעוּ, וּבְכֹל זֹאת, לֹא
 מִמֶּךָ נָעוּ מִעֲגֻלוֹתֶיךָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיךָ.

זְמִירָה שָׁבַת, וְחִשְׁקָה תִּגְבִּיר
 לְחַפֵּץ קְרִיבַת דּוֹדָה, וְתַעֲבִיר
 מֵלֵב דַּאֲבַת נַפְשָׁה וְתִסִּיר
 לְבַקֵּשׁ אֶהֱבַת כְּלוֹלוֹתֶיךָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיךָ.

נְחָה בְּנַחַת לְנוּה רְבִצָּה
 רַב נִזְנַחַת מְדוֹד חִפְצָה
 וְהוּא כְּפִרְחַת עֲלֵתָה נֶצֶה
 לֹא הִבְשִׁילוּ אֶשְׁכְּלוֹתֶיךָ. תִּכְלֶה שָׁנָה וְקִלְלוֹתֶיךָ.

חִזְקוּ וְגִילוּ בִּי שׂוֹד גָּמֵר
 לְצוֹר הוֹחִילוּ, בְּרִיתוֹ שְׁמֵר
 לָכֶם, וְתַעֲלוּ לְצִיּוֹן, וְאָמַר
 סִלוּ סִלוּ מִסְּלוֹתֶיךָ. תִּחַל שָׁנָה וּבְרִכּוֹתֶיךָ.

ביום חול מתחילים 'בְּרִכּוֹ' בעמ' 41.
 בשבת יש הנוהגים לומר שיר השירים ו'יָדִיד נִפְשִׁי וַיֵּשׁ הַמִּתְחִילִים בעמ' 37.

שיר השירים

אם ליל א' של ראש השנה חל בשבת
 יש הנהגים לקרוא את מגילת שיר השירים לפני מנחה (יוסף אומץ).
 ויש הקוראים אותה לאחר מנחה (סידור יעב"ץ).
 אם אין השעה מספקת לומר את שיר השירים כולו, יש אומרים את ד' הפסוקים בעמ' 36.

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה: יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דְּדִיךְ
 מִיַּיִן: לְרִיחַ שְׁמֶנֶךָ טוֹבִים שָׁמֶן תוֹרֵךְ שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּךְ:
 מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נִזְכֶּרְהָ
 דְּדִיךְ מִיַּיִן מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבֹּךְ: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי קָדָר כִּירֵעוֹת שְׁלֹמֹה: אֶל־תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחֲרָחֲרֹת
 שְׁשֻׁזְפָּתַי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אִמִּי נִחְרוּ־בִי שָׁמְנִי נִטְרָה אֶת־הַפְּרָמִים כְּרַמִּי
 שְׁלִי לֹא נִטְרַתִּי: הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ
 בְּצִהְרִים שְׁלֹמֹה אֶהְיָה כְּעֵטִיָּה עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךְ: אִם־לֹא תִדְעִי לְךָ
 הִיפָּה בְּנָשִׁים צְאִי־לְךָ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת־גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנֹת
 הָרְעִים: לִסְסֹתִי בְּרַכְבֵּי פָרְעָה דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי: נֶאֱוָו לְחִיֶּיךָ
 בַּתָּיִם צְוֹאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים: תוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לְךָ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף:
 עַד־שֶׁהֶמְלַךְ בְּמִסְכּוֹ נְרָדִי נִתֵּן רִיחוֹ: צְרוּר הַמֹּר ׀ דוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי
 יַלְדָּיִם אֲשַׁבֵּל הַכֶּפֶר ׀ דוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גִּדִּי: הֵנֶךָ יִפָּה רַעֲיָתִי
 הֵנֶךָ יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹנִים: הֵנֶךָ יִפָּה דוֹדִי אֶף נָעִים אֶף־עַרְשֵׁנוּ רַעֲנָנָה:
 ב קְרוֹת בְּתִינֹו אֲרָזִים רַחֲיטְנוּ בְּרוֹתִים: אֲנִי חֲבַצִּלַת הַשָּׂדֶה שׁוֹשְׁנַת רַהֲיטְנוּ
 הָעֵמְקִים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין חֲחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי
 הַיַּעַר כֵּן דוֹדִי בֵּין הַבְּנִים בְּצִלוֹ חֲמֹדְתִי וַיִּשְׁבַּתֵּי וּפְרִיו מִתּוֹק לַחֲפִי:
 הִבִּיאֵנִי אֶל־בֵּית הַיַּיִן וְדָגְלוּ עָלַי אֶהְבָּה: סִמְכוֹנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רְפֹדְנִי
 בְּתַפּוּחִים כִּי־חֹלֶת אֶהְבָּה אֲנִי: שְׁמֹאלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי וַיְמִינֹו תַחְבֵּקְנִי:
 הַשְּׁבַעְתֵּנִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־
 תַּעֲדִירוּ ׀ וְאִם־תַּעֲזוּרְדוּ אֶת־הָאֶהְבָּה עַד שְׁתַּחֲפִין: קוֹל דוֹדִי

הִנֵּה־זֶה בֹּא מְדַלֵּג עַל־הַהָרִים מִקַּפְּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: דוֹמָה דוֹדִי לַצִּבְיָ
 אֹו לַעֲפֹר הָאֵילִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלְלוֹת
 מִצִּיץ מִן־הַחֲרָפִים: עֲנֵה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לִךְ רַעֲיָתִי יַפְתִּי וְלִכְי־לִךְ:
 כִּי־הִנֵּה הִסְתּוֹ עִבְרַתְּ הַגֶּשֶׁם חָלַף הַלֵּךְ לֹו: הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת
 הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּגִיחַ וְהַגַּפְּנִים ו
 סְמֶדֶר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי לְכִי רַעֲיָתִי יַפְתִּי וְלִכְי־לִךְ: יוֹנְתִי

לך

בַּחֲגוּי הַפֶּלַע בְּסֶטֶר הַמְּדַרְגָּה הַרְאִינִי אֶת־מְדֹאִיךְ הַשְּׂמִיעֵנִי אֶת־
 קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמְדֹאִיךָ נְאוּדָה: אַחְזוּ־לָנוּ שׁוֹעֲלִים
 שְׂעָלִים קִטְנִים מַחְבְּלִים פְּרָמִים וְכַרְמִינוּ סְמֶדֶר: דוֹדִי לִי וְאֵנִי לֹו הִרְעִי
 בְּשׁוֹשָׁנִים: עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סֶבֶדְמָה־לִּךְ דוֹדִי לַצִּבְיָ אֹו
 לַעֲפֹר הָאֵילִים עַל־הָרֵי בְּתָר: עַל־מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי ג

אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא מִצְּאֵתִי: אֶקוֹמָה נָא וְאֶסֹּבְבָה
 בְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת אֶבְקֶשָׁה אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי וְלֹא
 מִצְּאֵתִי: מִצְּאוּנִי הַשְּׂמֵרִים הַסְּכָבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי רְאִיתֶם:
 כַּמַּעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצְּאֵתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי אַחֲזִיתִי
 וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאֵתִי אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֹדֶר הוֹרְתִי: הַשְּׂבַעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אֹו בְּאֵילוֹת הַשֹּׁדָה אִסְתַּעֲרִיו וְאִס־
 תַּעֲוֹדְרוּ אֶת־הָאֵהְבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמְּדַבֵּר

כְּתִימְרוֹת עֵשָׂן מְקַטְרֶת מִר וּלְבוֹנָה מְכַל אֶבְקַת רוּכַל: הִנֵּה מִטְתּוֹ
 שְׁלִשְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לֵה מִגְּבְרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֶם אַחְזִי חָרַב
 מְלֻמְדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל־יְרֻכּוֹ מִפְּחָד בְּלִילוֹת: אֶפְרָיִן
 עֲשֵׂה לֹו הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו עֲשֵׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב
 מְרַכְּבוֹ אֶרְגָּמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֵהְבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צְאִינָה וְרְאִינָה
 בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֵטְרָה שֶׁעֵטְרָה־לֹו אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ
 וּבְיוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ: הַנֶּךְ יַפְּהָ רַעֲיָתִי הַנֶּךְ יַפְּהָ עֵינֶיךָ יוֹנִים ד

מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ שֶׁעָרַךְ כְּעֵדֶר הָעֵזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד: שִׁנֶּיךָ כְּעֵדֶר

הַקְצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחֵצָה שְׁכֵלֶם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם:
 כַּחוּט הַשְּׁנִי שֶׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְבָרְךָ נֶאֱוָה כְּפֶלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד
 לְצַמְתְּךָ: כְּמַגְדֵּל דָּוִד צְוֹאֲרֶךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיזוֹת אֶלֶף הַמְּגוֹן תִּלְוִי עָלָיו
 כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבָרִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה הֲרַעִים
 בְּשׂוֹשְׁנִים: עַד שֶׁיִּפְּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַיְצֻלָּיִם אֲלֶיךָ לִי אֶל־הַר הַמְּזוֹר וְאֶל־
 גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: כִּלְךָ יִפְּהַ רַעִיתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ: אֶתִּי מִלְּבָנוֹן

כִּלְהָ אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תְּבֹאֵי תְּשׁוּדֵי | מִרְאֵשׁ אֲמִנָּה מִרְאֵשׁ שְׁנֵי וְחַרְמוֹן
 מִמְּעֻנּוֹת אֲרִיזוֹת מֵהַרְרֵי נְמָרִים: לְבַבְתָּנִי אַחֲתִי כִלְהָ לְבַבְתָּנִי בֶּאֱחָד
 מֵעֵינֶיךָ בֶּאֱחָד עֵנֶק מִצְוֹרְנֶיךָ: מֵהַיָּפוּ דְדִיךָ אַחֲתִי כִלְהָ מֵהַטְּבוּ דְדִיךָ
 מִיַּיִן וְרִיחַ שְׁמִינֶיךָ מִפְּלֶבֶשׁ שָׁמִים: נֶפֶת תִּטְפְּנָה שֶׁפְתוֹתֶיךָ כִּלְהָ דִבֶּשׁ
 וְחָלַב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: גִּן | נְעוּל

אַחֲתִי כִלְהָ גֵל נְעוּל מֵעֵין חֲתוּם: שְׁלַחֶיךָ פְּרָדֶם רְמוּנִים עִם פְּרֵי מַגְדִּים
 פְּפָרִים עִם־נְרָדִים: נָרְד | וְכִרְכֹּם קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כֶּל־עֵצֵי לְבוֹנָה מִזֶּרֶח
 וְאֶהְלוֹת עִם כֶּל־רְאֵשֵׁי בְשָׁמִים: מֵעֵין גְּזִים בְּאֵר מֵים חַיִּים וְנִזְלִים
 מִן־לְבָנוֹן: עוֹרֵי צִפּוֹן וּבֹאֵי תִימָן הִפִּיחֵי גִנִּי יִזְלוּ בְשָׁמֵי יָבֵא דוֹדִי
 ה | לְגַנְו וְיֵאכַל פְּרֵי מַגְדֵּי: בֶּאֱתִי לְגַנִּי אַחֲתִי כִלְהָ אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם־בְּשָׁמֵי
 אֶכְלֹתִי יַעֲרִי עִם־דְּבָשֵׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבֵי אֶכְלוּ רַעִים שְׁתוּ
 וְשָׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי יִשְׁנֶה וּלְבִי עַד קוֹל | דוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַח־

לִי אַחֲתִי רַעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂדֵאֵשֵׁי נִמְלֵא־טָל קוֹצוֹתֵי רִסִּים
 לִילָה: פֶּשֶׁטְתִי אֶת־כֶּתְנֹתִי אֵיכָכָה אֶלְבֶּשֶׁנָּה רַחֲצֵתִי אֶת־דַּגְלִי אֵיכָכָה
 אֶטְנַפֶּם: דוֹדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן־הַחוּר וּמַעֵי הָמוּ עָלָיו: קָמְתִי אֲנִי לְפֶתַח
 לְדוֹדִי וַיְדִי נְטֹפ־מִזֹּר וְאַצְבָּעֵתִי מִזֹּר עֵבֶר עַל פְּפוֹת הַמְּנַעוּל: פֶּתַחֲתִי
 אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חִמַּק עֵבֶר נִפְשִׁי יֵצְאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא
 מִצְאֹתִיהוּ קִדְּאֹתִי וְלֹא עֲנִנִי: מִצְאֵנִי הַשְּׁמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר הַכּוֹנֵי
 פְּצַעוֹנֵי נִשְׂאוּ אֶת־דְּדִידִי מֵעֲלֵי שְׁמָרֵי הַחֲמוֹת: הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דוֹדִי מֵהַתְּגִידוּ לוֹ שְׁחֹלֶת אֶהְבֶּה אֲנִי:

מִה־דֹדְךָ מְדוּד הִיפָּה בְנָשִׁים מִה־דֹדְךָ מְדוּד שִׁכְבָּה הַשְּׂבַעֲתָנוּ:
 דֹּדִי יָחַ וְאֵדוּם דָּגוּל מִרְבֵּבָה: רֵאשׁוּ בְתָם פִּז קוֹצוֹתַי תְּלַתְלִים שְׁחָרוֹת
 בְּעֹרֵב: עֵינָיו בְּיוֹנִים עַל־אֶפְיָי מִיַּם רְחִיצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבּוֹת עַל־מִלְאָת:
 לְחַיּוֹ בְּעֹרֹגַת הַבָּשָׂם מִגְדָּלוֹת מִרְקָחִים שִׁפְתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נִטְפוֹת
 מוֹד עֵבֶר: יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים בְּתַרְשֵׁישׁ מֵעִיז עֵשֶׂת שֵׁן
 מְעַלְפַת סְפִידִים: שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנֵי־פִז מֵרְאֵהוּ
 כְּלָבָנוֹן בַּחוּר פְּאֲרָזִים: חֶפְזוֹ מִמִּתְקִים וְכֹל מִמַּחְמִדִּים זֶה דֹדִי וְזֶה רַעֲיִ
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: אָנָּה הֵלֶךְ דֹּדְךָ הִיפָּה בְנָשִׁים אָנָּה פָנָה דֹדְךָ וּנְבַקְשָׁנוּ ו
 עֲמַךְ: דֹּדִי יָרַד לָגְזוֹ לְעֹרֹגוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בַּגָּנִים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים:
 אֲנִי לְדֹדִי וְדֹדִי לִי הִרְוַעָה בְּשׁוֹשְׁנִים:

יִפָּה אֶת־רַעֲיָתִי כְּתַרְצָה נְאוּה כִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת: הֶסְבִּי עֵינֶיךָ
 מִנְּגִדֵי שָׁהִם הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרְךָ כְּעֵדֶר הָעֹזִים שִׁגְלָשׁוֹ מִן־הַגֹּלְעָד: שִׁנְךָ
 כְּעֵדֶר הָרַחֲלִים שְׁעָרוֹ מִן־הַרְחִצָּה שְׁפָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁנְלָה אֵין בָּהֶם:
 כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ: שֵׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנֵים
 פִּילִגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפֵּר: אַחַת הִיא יוֹנְתֵי תַמְתֵּי אַחַת הִיא
 לְאִמָּה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדֹתָהּ רְאוּהָ בְּנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילִגְשִׁים
 וַיְהַלְלוּהָ: מִיִּזְאוֹת הַנְּשֻׁקָפָה כְּמוֹ־שְׁחַר יִפָּה כְּלָבָנָה בְּרָה
 כְּחִמָּה אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת: אֶל־גַּנְת־אֲגוֹז יִדְדֵתִי לְרְאוֹת בְּאֶבֶי הַנְּחַל
 לְרְאוֹת הַפְּרֻחַת הַגָּפֹן הַנְּצוֹ הָרִמְנִים: לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי שְׁמַתְנִי מִרְכָּבוֹת
 עֲמִי נְדִיב: שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוּלְמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וּנְחַזֶּה־בְּךָ מִה־תַּחֲזוּ ו
 בְּשׁוּלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחְנִים: מִה־יָפוּ פְעַמֶּיךָ בְּנַעֲלִים בְּת־נְדִיב חֲמוּקֵי
 יִרְכִיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יָדֵי אָמֹן: שְׁרָדְךָ אֲגֹן הַסֹּהַר אֶל־יַחֲסֹר
 הַמְּזֹג בְּטָנְךָ עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שְׁדִיךְ כְּשֵׁנִי עֲפָרִים
 תְּאָמְנִי צְבִיחָה: צוֹאֲרֶךְ כְּמִגְדָּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרֻכּוֹת בַּחֲשָׁבוֹן עַל־שְׁעַר
 בְּתַדְבִּים אַפְךָ כְּמִגְדָּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דַמְשֵׁק: רֵאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּפַרְמֹל

וּדְלַת רֹאשׁךָ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךְ אֶסּוּר בְּרֹהְטִים: מִדֵּי־יָפִית וּמִה־נַּעֲמֹת
אֲהַבָּה בַּת־עֲנֻגִים: זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמִתָּה לְתַמֵּר וְשָׁדֶיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת:
אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמֵּר אַחֲזָה בְּסִנְסֵנוּ וַיְהִי־נָא שָׁדֶיךָ כְּאֲשְׁכְּלוֹת
הַגֶּפֶן וְרִיחַ אִפְךָ כִּתְפוּחִים: וְחִכְךָ בֵּינֵי הַטּוֹב הַזֶּה לְדוּדֵי לְמוֹשְׁרִים
דוֹבֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקְתוֹ: לִכְה דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה
נְלִינָה בַכֶּפְרִים: נִשְׁלִימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אֶסְפְּרָחָה הַגֶּפֶן פִּתַח הַסְּמוּד
הַנְּעוּז הַרְמוּנִים שֵׁם אֶתֵּן אֶת־דְּדֵי לֶךְ: הַדּוּדָאִים נִתְנוּ־רִיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ
ח כֹּל־מַגִּידִים חֲדָשִׁים גַּם־יִשְׁנִים דוּדֵי צִפְנָתִי לֶךְ: מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי
יוֹנֵק שָׁדֵי אִמִּי אֲמַצְאֶךָ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־יִבּוּזוּ לִי: אֲנִי־הִנֵּךְ אֲבִיאֶךָ
אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיַּיִן הַרְקַח מֵעֵסִים רַמְנִי: שְׂמַאלוֹ
תַּחַת רֹאשִׁי וַיְמִינוּ תַחְבֵּקֵנִי: הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִה־
תַּעֲיִרוּ וּמִה־תַּעֲדְרוּ אֶת־הָאֲהַבָּה עַד שִׁתְּחַפֵּץ: מִי זֹאת עֲלָה
מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוּדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרְרֹתֶיךָ שִׁמָּה
חִבְלַתְךָ אִמְךָ שִׁמָּה חִבְלָה יִלְדֶתְךָ: שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל־לֶפֶךָ כַחוֹתֶם
עַל־זוּעֶךָ כִּי־עֲזָה כְמוֹת אֲהַבָּה קִשָּׁה כְּשֹׂאֵל קִנְיָה רִשְׁפִּיה רִשְׁפִּי
אִשׁ שְׁלֵה־בִתְיָה: מִיִּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת אֶת־הָאֲהַבָּה וּנְהָרוֹת
לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהַבָּה בּוֹז יִבּוּזוּ
לוֹ: אַחֲזוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׁדִים אֵין לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲזוֹתֵנוּ
בְּיוֹם שִׁיד־בְּרִיָּה: אֶסְחוּמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאֶס־
דִּלַת הִיא נִצּוּר עָלֶיהָ לוּחַ אַרְזוֹ: אֲנִי חוּמָה וְשָׁדֵי כַמְגִדְלוֹת אֲזוּ הֵייתִי
בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם: כֶּרֶם הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמּוֹז נָתַן אֶת־
הַכֶּרֶם לְנִטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּכַרְזוֹ אֶלְף כֶּסֶף: כֶּרֶםִּי שָׁלִי לִפְנֵי הָאֶלְף
לֶךְ שְׁלָמָה וּמֵאֲתִים לְנִטְרִים אֶת־כֶּרְזוֹ: הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים
מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעֵנִי: בְּרַח וְדוּדֵי וּדְמָה־לֶךְ לְצַבִּי אוֹ לְעֶפֶר
הָאֵילִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים:

אם אין השעה מספקת לומר את שיר השירים כולו,
יש אומרים ארבעה פסוקים אלה:

יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ בִי־טוֹבִים דְּדִיךְ מִיַּיִן:

עוֹרֵי צַפּוֹן וּבּוֹאֵי תִמְזוֹן, הִפִּיחֵי גִנִּי, יִזְלוּ בְּשִׁמְיִי

יְבֹא דוֹדֵי לְגַנּוֹ וַיֹּאכַל פְּרֵי מִגְדֵּי:

קוֹל דוֹדֵי הִנֵּה־זֶה בָּא

מִדְּלֶג עַל־הַהָרִים, מִקַּפֵּץ עַל־הַגְּבְעוֹת:

בְּאֵתִי לְגַנִּי אֶחֱתִי כָּלָה

אֶרְתִּי מוֹרֵי עֵס־בְּשָׁמִי, אֶכְלֵתִי יַעֲרֵי עֵס־דְּבָשִׁי

שְׁתִּיתִי יַיִן עֵס־חֲלָבִי, אֶכְלוּ רְעִים, שְׁתוּ וּשְׁכְרוּ דוֹדִים:

יש נוהגים לשיר יָדִיד נֶפֶשׁ.

יָדִיד נֶפֶשׁ, אָב הַרְחֵמֵנִי, מִשְׁךְ עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ

יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הַדָּרֶךְ

כִּי יַעֲרֵב לוֹ יְדִידוֹתְךָ, מִנִּפְתַּת צוּף וְכָל טַעַם.

הַדּוֹר, נְאֻה, זִיו הָעוֹלָם, נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ

אֲנָא, אֵל נָא, רַפָּא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִינְךָ

אֲזוּ תַתְחִזֵּק וְתַתְרַפָּא, וְהִיתָה לְךָ שְׂפַחַת עוֹלָם.

וְתִיק, יִהְמוּ רַחֲמֵיךָ, וְחוּס נָא עַל בֶּן אוֹהֶבְךָ

כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֵיךָ נִכְסֵיךָ לְרְאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ

אֲנָא, אֵלִי, מִחֲמַד לְבִי, חוֹשָׁה נָא, וְאֵל תַּתְעַלֵּם.

הַגִּלָּה נָא וּפְרֹשׁ, חֲבִיב, עָלֵי אֶת סִפְתֵי שְׁלוֹמְךָ

תָּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ.

מִהָר, אֶהוּב, כִּי בָא מוֹעֵד, וְחֲנַנִּי כִּימֵי עוֹלָם.

קבלת שבת

בבתי כנסת המתפללים בנוסח אישכנו, בשבת ראש השנה

מתחילים 'מומזור' שיר ליום השַבַּת' בעמ' 39.

חכמים ראו במומזור כט יסוד לתפילה,

עד שהגמרא בברכות כח ע"ב ובראש השנה לב ע"א מבססת עליו את תפילת העמידה.

במומזור מתואר כיצד הבריאה כולה משבחת את ה', ושהקב"ה מסיים את הבריאה

ויושב על כיסא כבודו. משום כך מומזור זה ראוי במיוחד לערב שבת (עיון תפילה),

ונוהגים לעמוד ולאומרו בעת כניסת השבת (הנהגות האר"י).

תהלים כט **מְזֻמָּזֹר לְדָוִד, הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קִדְּשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם, אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּפֶּתַח, קוֹל יְהוָה בְּהַדְר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּדְקִידֶם כְּמו־עֵגֶל, לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן כְּמוֹ בֶן־דָּאמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לְהַבֹּת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל מִדְּבַר, יַחֲלִיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְּשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת, וּבִהִיכְלוֹ, כָּלוּ אִמֹר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוּל יִשָּׁב, וַיִּשָּׁב יְהוָה מִלֶּךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבַרְךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:**

המקובלים הנהיגו לומר פיוט זה, מכיוון ששבע השורות שבו מקבילות

לשבע הפעמים שיקול ה" נזכר במומזור שלמעלה (פרי עץ חיים).

אָנָּה, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה.

קִבַּל רִנַּת עַמְּךָ, שִׁגְבָנוּ, טַהֲרָנוּ, נוֹרָא.

נָא גְבוּר, דוֹרְשֵׁי יַחֲוֹדְךָ כְּבַבַּת שְׁמֵרִם.

בָּרַכְס, טַהֲרִם, רַחֲמֵי צְדָקֶתְךָ תִּמְיֵד גְּמִלִם.

חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבְךָ נִהַל עֲדַתְךָ.

יַחֲדֵי גְּאָה, לְעַמְּךָ פָּנֵה, זוֹכְרֵי קִדְּשֶׁתְךָ.

שׁוֹעֲתָנוּ קִבַּל וּשְׁמַע צַעֲקֹתָנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.